ΕΤΟΣ Β. ΒΑΡΝΑ, 28 ΜΑΪΟΥ 1892. — Πέμπτη ΑΡ. 113.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐσωτερικοῦ

Ετείσια..... λέβα 15.
Εξάμηνος..... » 8

Ἐξωτερικοῦ

Ετησία..... φρ. 20.
Εξάμηνος..... » 12.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται δεκταὶ εἰς χρυσόν, διεθνεῖς ταχυδρ. ἐπιταγάς, καὶ γραμμάτια τῆς βουλγαρικῆς τραπέζης· δι' ἐπιστολῆς ἐπὶ συστάσει

Τὰ γραφεῖα τῆς «Ὀδησσοῦ» εἰς τὸ Φιλ. τμῆμα ἀριθ. 534

Αἱ συνδρομαὶ προπληρόνονται

Ὀδησσός

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ **Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ**

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον: A la direction du journal «Ὀδησσός».

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ά. σελίδι ὁ στίχος γ. 1 λέβα
Ἐν τῇ β. » » » 80 ἑκατοστά
Ἐν τῇ γ. » » » 40 »
Ἐν τῇ δ. » » » 20 »

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας γίνονται ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησσὸν» ἀποστελλόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται διόπερ δὲ νὰ ὦσιν ἐνυπόγραφα καὶ δηλοῦσιν τὸν τόπον τῆς προελεύσεως, διότι ἄλλως δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει.

Φύλλον τοῦ παρελθόντος ἔτους τιμᾶται 3 λέβων.

Ἕκαστον φύλλον τιμᾶται 20 ἑκ.

ΡΩΣΣΙΑ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ.

Ὁ «Ν. Χρόνος» πληροφορεῖται ὅτι κατ' αὐτὰς ὁ ἐν Φιλιππουπόλει κατὰ τὸν ρωσσοτουρκικὸν πόλεμον ῥῶσσος πρόξενος Γέρωφ βούλγαρος ἐξ ἀνατολικῆς Ρωμυλίας τῇ εἰσηγήσει τοῦ Νάτσεβιτς, Γκρέκωφ, Δημήτρωφ καὶ ἄλλων ὀπαδῶν τοῦ ἡγεμόνος Φερδινάνδου προσπαθεῖ νὰ πείσῃ τὸν βούλγαρον ἔξαρχον Ἰωσὴφ ν' ἀναλάβῃ νὰ διαπραγματευθῇ τὴν συμφιλίωσιν Ρωσσίας καὶ Βουλγαρίας. Εἰς τοῦτο προέβησαν κατόπιν διαδόσεως ἐν Σοφίᾳ τοῦ βουλγάρου ἐνΚων/πόλει διπλωματικοῦ πράκτορος Δημήτρωφ καθ' ἣν εἰς τὴν Πόλιν ἀπόκειται ἡ διευθέτησις καὶ ἐκπλήρωσις τῶν βουλγαρικῶν πόθων καὶ ἐλπίδων. Ἡ συμφωνία ἦν οἱ ὀπαδοὶ τοῦ ἡγεμόνος Φερδινάνδου ὑποθέτουσιν εἶναι παλαιὸν ᾄσμα διὰ νέας φωνῆς ᾀδόμενον. Ἡ ἀναγνώρισις τοῦ ἡγεμόνος Φερδινάνδου δὲν εἶναι ἐπιθυμητὴ ὑπὸ τῆς Ρωσσίας, καθόσον μετὰ τὴν συμφιλίωσιν ἡ Ρωσσία θ' ἀρκεσθῇ νὰ πέμψῃ εἰς Σοφίαν τὸν ἀντιπρόσωπόν της, χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει, τὴν ἀναγώρησιν τοῦ ἡγεμόνος.

Ὁ ῥῶσσος δὲ ἀντιπρόσωπος εἰς τυπικὰς μόνον σχέσεις διατελῶν μετὰ τοῦ ἡγεμόνος θὰ ἔχῃ καιρὸν νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν νομοταγῆ καὶ κακὴν συμπεριφορὰν αὐτοῦ καὶ μετὰ ταῦτα θὰ διαβεβαιώσῃ περὶ τούτων τὴν κυβέρνησίν του ἥτις θὰ ἀρκεσθῇ εἰς τὸν καταρτισμὸν νέου ὑπουργείου συγκειμένου ἐξ ἀντιπροσώπων ὅλων τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ ἀποχρώσεων, εἰς τὴν ἀπονομὴν γενικῆς ἀμνηστείας, εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ συντάγματος καὶ εἰς τὴν θεμελίωσιν τῆς ἐξωτερικῆς τῆς Βουλγαρίας πολιτικῆς ὑπὸ τὴν χειραγωγίαν τῆς Ρωσσίας.

«Ἐκ τῶν ἐξηγήσεων τούτων τοῦ «Ν. Χρόνου» ἐξάγεται, προστίθησιν ἡ «Σβομποδά», ὅτι τοιαύτη τις πρότασις θὰ ὑπεβάλλετο τῇ Ρωσσίᾳ ἥτις ὅμως δὲν ἦτο διατεθειμένη νὰ τὴν παραδεχθῇ ἅμα ὡς δὲν ἐκδιώκετο ὁ Ἡγεμὼν ἐκ τῆς Βουλγαρίας. Εὐτυχὴς ἡ Ρωσσία! διότι παρηγορεῖται μόνη της εὑροῦσα κατάλληλα φάρμακα πρὸς θεραπείαν τῶν ἀσθενῶν της σκέψεων. Ἡ περιληψις αὕτη τοῦ «Ν. Χρόνου» (ἐξακολουθεῖ) εἶναι καθαρὰ ἐπινόησις καθόσον ἡ Βουλγαρία οὐδεμίαν ἀνάγκην συμβιβασμοῦ ἔχει, καὶ μάλιστα κατόπιν τοιούτων ποταπῶν συμβάσεων, μετὰ τῆς Ρωσσίας ἥτις οὐδέποτε ἐφάνη εἰλικρινὴς τῇ Βουγαρίᾳ, ἥτις ἔχει ἀνάγκην νὰ συνδέεται διὰ φιλικῶν δεσμῶν μεθ' ὅλων τῶν Κρατῶν ἵνα ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν ἐσωτερικῶν της πραγμάτων τῶν ἀφορώντων τὴν εὐημερίαν καὶ ἀνάπτυξιν αὐτῆς. Διὸ καὶ εἶνε ἑτοίμη νὰ στρέψῃ τὰ νῶτα πρὸς πᾶν κράτος ὅπερ δὲν ἐπιθυμεῖ τὴν πρόοδόν της. Ἀλλ ἡ ζωὴ εἶναι γλυκυτέρα τῆς ἡσυχίας, διὰ τοῦτο καὶ δὲν παρεδώκαμεν τὴν ἐλευθερίαν μας εἰς χεῖρας τῆς Ρωσσίας, ἥτις ὁποίας ὑποσχέσεις δύναται νὰ μᾶς δώσῃ ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ μᾶς καταβροχθίσῃ διὰ τοῦ χαίνοντος καὶ μεγάλου στόματός της ὥστε διὰ τῶν ἰδίων χειρῶν μας νὰ παραδώσωμεν αὐτῇ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὰ συμφέροντα τῆς χώρας μας;»

Η ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΤΩΝ ΖΑΠΠΩΝ.

Ἡ περιουσία τῶν Ζαππῶν καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα κινδυνεύει νὰ διαρπαγῇ, ἢ μᾶλλον νὰ δημευθῇ ὑπὸ τῆς ῥωμουνικῆς κυβερνήσεως. Πάντες οἱ βλάχοι καὶ οἱ Ἑλληνοβλάχοι τῆς Βλαχίας καὶ τῆς Μολδαΐας, ἐθισθέντες εἰς τὰς ἀτιμωρήτους δημεύσεις κολοσσαίων Ἑλληνικῶν περιουσιῶν, ἐξηγέρθησαν καὶ ἀπαιτοῦσι νὰ δημευθῇ ὑπέρ τοῦ Ρωμουνικοῦ κράτους ἰδιωτικὴ περιουσία πολιτῶν Ἑλλήνων διατεθεῖσα διὰ διαθηκῶν νομίμων ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ Δημοσίου. Δημοσιογράφοι, δικασταί, βουλευταί, γερουσιασταί, ὑπουργοί, συμπράττουσιν ἤδη πρὸς λῄστευσιν περιουσίας ξένων ὑπηκόων δίκην συνωμοτῶν καὶ λῃστῶν. Ἀφοῦ δὲν φοβοῦνται δὲν ἐντρέπονται. Ὑπάρχει ἐν Ρουμουνίᾳ ἰδιωτικὴ περιουσία ἑκατομμυρίων, τὴν ὁποίαν ἀφόβως δύνανται νὰ ἁρπάσωσιν. Ἀδιάφορον δὲ εἰς αὐτοὺς ἐὰν καταπατῶσι ἀσυστόλως πάσας τὰς διατάξεις τοῦ ἀστικοῦ καὶ τοῦ διεθνοῦς δικαίου, διαπράττουσι δὲ ὅ,τι οὐδέποτε διενοήθη νὰ πράξῃ μέχρι τοῦδε ἔθνος ἄλλο Εὐρωπαϊκὸν, πεπολιτισμένον καὶ εὐνομούμενον. Ἐν τούτοις ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις δὲν θὰ καταλίπῃ βεβαίως τὰ δικαιώματα τοῦ ἔθνους ἄνευ πείσμονος ἀνταγωνισμοῦ, βασιζομένου ἐπὶ ἀναμφισβητήτων δικαιωμάτων καὶ ἐπὶ τῶν μᾶλλον ἀναμφισβητήτων ἀρχῶν τοῦ ἀστικοῦ δικαίου.

Νομίζομεν ὅμως εὐλόγως ὅτι ἐν τῇ διεξαγωγῇ τοῦ ἀγῶνος ἀκολουθεῖ ἐσφαλμένην ὁδὸν ἀναγνωρίσασα τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ρωμουνικῶν δικαστηρίων τῶν κατ' ἀρχὴν ἀναξίων πάσης ἐμπιστοσύνης καὶ πίστεως. Αἱ ἀποφάσεις αὐτῶν εἰσὶν ἐκ τῶν προτέρων γνωσταί, θὰ κυρώσωσι δὲ βεβαίως τὰς ἀξιώσεις τῶν ἁρπάγων καὶ τῶν δημευτων. Ὀφείλει ἑπομένως ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ν' ἀλλάξῃ ταχέως τακτικὴν ἐν τῇ ὑπερασπίσει τῶν ἐθνικῶν δικαιωμάτων, νὰ ἀποκρούσῃ δὲ ῥητῶς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ρωμουνικῶν δικαστηρίων καὶ νὰ ἐκκαλέσῃ τὸ σκανδαλῶδες ζήτημα εἰς τὴν κρίσιν τῶν μεγίλων δυνάμεων, αἵτινες ἀναμφιβόλως θέλουσιν ἀποφανθῇ ὑπὲρ τῶν ἀναμφισβητήτων δικαιωμάτων τοῦ ἑλληνικοῦ δημοσίου ἐπὶ κληρονομικῆς περιουσίας, διατεθείσης ὑφ' ἑλλήνων ὑπηκόων.

«Καιροί».

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΕΙΣ ΣΤΕΝΗΜΑΧΟΝ ΕΚΔΡΟΜΗΣ

(τοῦ **Jean Erdic.**)

Ἂν ἡ ἐκκλησία ὑπέκυψεν εἰς τὰς καταστροφὰς τοῦ χρόνου, τὸ ἰσχυρὸν φρούριον δὲν ὑφίσταται πλέον. Μόλις τὸ διακρίνει τις ἐκ τῶν ὑποσκευῶν τοῦ πύργου καὶ τῶν ὀχυρωμάτων. Τὸ φρούριον τοῦτο διεδραμάτισεν ἄλλοτε σπουδαῖον μέρος, καὶ συχνὰ γίνεται λόγος περὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς χειρογράφοις τοῦ ἑνδεκάτου αἰῶνος καὶ ἐφεξῆς μέχρι τοῦ δεκάτου τετάρτου. Τοῦτο ὑπερίσπιζε τὴν ὁδὸν τῆς Φιλιππουπόλεως τὴν φέρουσαν εἰς τὴν κοιλάδα τῆς Ἀρδης, συγχρόνως καὶ πρὸς τὴν Ἀνδριανούπολιν καὶ πρὸς τὴν θάλασσαν.

Ἡ τοποθεσία εἶναι σύμφωνος μὲ τὴν σημασίαν τῆς λέξεως «Στενήμαχος» ἥτις σημαίνει στενὴν ἄμυναν· τὸ στένωμα τῆς φάραγγος δὲν ἐπιτρέπει δίοδον εἰμὴ μόνον εἰς τὸν χείμαρρον καὶ αἱ ἀτραποὶ περιελίσσονται ἐπὶ τῆς κατωφερείας τῶν βραχωδῶν πλευρῶν. Ὁ περιηγητὴς Παῦλος Λουκᾶς ἀντέγραψε τῷ 1705 πλησίον τοῦ φρουρίου τῆς Στενημάχου, «ἐπί τινος βράχου» τὴν ἀκόλουθον ἐπιγραφὴν, σήμερον ἐξαλειφθεῖσαν.

«Ἐν ἔτει 6739 (κατὰ τὴν Βυζαντινὴν χρονολογίαν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1230 μέχρι τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1231) ὁ Ἀσὲν ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ Τσάρος τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ ἄλλων χωρῶν ἀνηγόρευσε τὸν σεβαστὸν Ἀλέξιον καὶ ἔκτισε τὸ φρούριον».[1]

«Ἔκτισε» στερεῖται ἀκριβείας· ὁ Ἀσὲν δὲν ἔκαμεν ἄλλο ἢ ἐπεσκεύασε τὸ φρούριον, ἀνανεῶν τοὺς προμαχῶνας. Ἠδύνατό τις νὰ παρατηρήσῃ ὅτι ἡ ἐργασία αὕτη εἶναι σύγχρονος τῆς ἱδρύσεως τῆς ἐκκλησίας τῶν ἐν Τυρνόβῳ τεσσαράκοντα Μαρτύρων καὶ ὅτι ὑπῆρξεν ἐπίσης τὸ ἀποτέλεσμα τῆς νίκης τῆς Κολκονίτσης. Ὡς πρὸς τὸν τίτλον «Τσάρου τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν Ἑλλήνων» οὗτος χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ βουλγαρικοῦ βασιλείου, κατὰ τὸ τέλος τῆς Χ! ἑκατονταετηρίδος, καὶ εἶναι ἡ ἔκφρασις τῶν εἰς τὸ στέμμα τῆς Κων/πόλεως ἀποβλεπουσῶν ἐποφθαλμιάσεων.

Ἀργότερα, τὸ φρούριον Στενημάχου ἤλλαξε πλειστάκις κυρίους, ἄλλοτε μὲν εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων, ἄλλοτε δὲ εἰς τὰς χεῖρας τῶν Βουλγάρων. Οἱ Τοῦρκοι ἐγένοντο κύριοι αὐτοῦ τῷ 1370. Μνεία αὐτοῦ γίνεται ἀκόμη ἐν τῇ ἀφηγήσει σέρβου τινὸς χρονογράφου, ὅστις διηγεῖται ὅτι τῷ 1410 κατὰ τὸν πόλεμον τῆς διαδοχῆς τοῦ θρόνου τοῦ Βαϊεζὶτ τοῦ Α! ὁ «Σουλτάνος Μουρὰτ» διετήρει μίαν φρουρὰν ἐν «Stenimacho, χώρῳ λίαν ἀπροσίτῳ ἔχοντι παλαιὸν φρούριον περὶ τινα ἐκκλησίαν λίαν ἐκλεκτήν».

Ἐκεῖ λήγει ἡ ἱστορία τοῦ φρουρίου τούτου, ἀλλ' εἶναι ἐνδιαφέρον δι ἡμᾶς τοὺς Γάλλους, λέγει ὁ Erdic ν' ἀνέλθωμεν εἰς τὸν χρόνον τῆς τετάρτης σταυροφορίας καὶ νὰ ἐπανεύρωμεν ἕνα συμπολίτην ἡμῶν ἐπικαθήμενον μετὰ τῶν ὁπλιτῶν του ἐπὶ τοῦ μικροῦ τούτου βράχου τῆς Στενημάχου.

Ὁ συμπολίτης οὗτος, ἢ τουλάχιστον ὁ ὑποτελὴς οὗτος,[2] ἦτον ὁ ἱππότης τῆς Φλάνδρας, Renier ἢ Reniers de Trit.

Ἀλλ' ἐνταῦθα ἀφοῦ λήγει ἡ ἱστορία τοῦ φρουρίου Στενημάχου, ἂς καταπαύσωμεν καὶ ἡμεῖς τὸν λόγον, ἐπιφυλασσόμενοι νὰ ἐπανέλθωμεν προσεχῶς πρῶτον εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἱππότου Renier de Trit, τοῦ κατόπιν δουκὸς τῆς Φιλιππουπόλεως, τοῦ ἐπὶ δέκα τρεῖς μῆνας ζήσαντος ἐν τῷ φρουρίῳ Στενημάχου πολιορκουμένῳ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἔπειτα εἰς τὸ εὐθὺς κατόπιν λαβὸν χώραν ἐν αὐτῷ ἐρετικὸν φραγκοβουλγαρικὸν ἐπεισόδιον.

Ἐν Στενημάχῳ τῇ 1ο Μαΐου 1892.

Γ. ΜΟΥΣΑΙΟΣ,

[1] Περὶ τῆς ἀκριβείας τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης, ἣν ἐν Γαλλικῇ μεταφράσει διέσωσεν ὁ Π. Σοΐκας οὐδὲν γνωρίζομεν. καθόσον ὡς καὶ ὁ Ἔρντικ λέγει, σήμερον δὲν ὑφίσταται τοιαύτη.

[2] Καθ' ὅσον ἡ Φλάνδρα ἀνήκει ἐξ ἡμισείας εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ εἰς τὸ Βέλγιον.

ΕΙΣ ΤΑ ΛΟΥΤΡΑ.

Ὁ ὑπογεγραμμένος ἐργολάβος τῶν δημοσίων μεταλικῶν λουτρῶν τῶν μεταξὺ Αετοῦ καὶ Πύργου εὑρισκομένων, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω τοῖς ἐνδιαφερομένοις ὅτι διὰ τὸ τρέχον ἔτος κατήρτισα παρὰ τὰ λουτρὰ νέον ξενοδοχεῖον μετὰ πολλῶν δωματίων καλῶς ἐπιπλωμένων καὶ ἀνταποκρινομένων εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν ἐπιζητούντων διὰ τῆς χρήσεως τῶν λουτρῶν θεραπείαν. Ἡ ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς ἡμετέρας χώρας εἰς τὰ λουτρὰ ταῦτα προσέλευσις ὡς καὶ ἐκ Ρωμουνίας καὶ ἀλλαχόθεν μαρτυρεῖ περὶ τῆς ἰαματικῆς ἰδιότητος ἣν κέκτηνται τὰ εἰρημένα λουτρά.

Οἱ εὐαρεστούμενοι κύριοι ὅπως ἐπισκεφθῶσι τὰ λουτρὰ θὰ κρίνωσιν ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως τόσον περὶ τῆς ἰαματικῆς ἰδιότητος αὐτῶν, ὅσῳ καὶ διὰ τὴν πρόθυμον καὶ καλὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὰς μετριωτάτας τιμάς.

Ἐν ἰαματικαῖς πηγαῖς Πύργου—Αετοῦ 1892.

Ὁ ἐργολάβος
ΒΑΓΚΕΛΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ.

Εν Βάρνῃ τῇ 27ῃ Μαΐου 1892.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ.

Εἶναι κατὰ τι δυσεξήγητον καὶ ἄξιον ἀπορίας ὅτι οἱ Γάλλοι οἵτινες ἀπεδίωξαν ἐκ τοῦ βωμοῦ τῆς πολιτείας τὰ μοναρχικὰ εἴδωλα καὶ ἐπεζήτησαν εἰς τὴν πρὸς τὰς ἰδέας πίστιν καὶ πεποίθησιν τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν δόξαν τοῦ κράτες των, κατέχονται ἐν τῷ βωμῷ τῆς συνειδήσεως πλειότερον ἢ ἄλλων λαῶν, ὑπὸ ὁρμῶν εἰδωλολατρικῶν καὶ φιλοπροσώπων. Ἐὰν ἐξέλιπε τὸ δόγμα, παρέμεινε τὸ αἴσθημα, ἡ παράδοσις. Τί ἄλλο βεβαίως σημαίνουν αὐταὶ αἱ φρενητιώδεις ἐκδηλώσεις των τά Ζήτω ὁ Καρνὼ καὶ Ζήτω ἡ Ρωσσία ὁ Μέγας δοὺξ Κωνσταντῖνος, ὁ Τσάρος κλπ; Μήπως οἱ Ιταλοὶ δὲν εἶναι σύμμαχοι τῶν Γερμανῶν καὶ τῶν Αὐστριακῶν, ὅπως καὶ οὗτοι πρὸς ἐκείνους καὶ πρὸς ἀλλήλους; Ἐν τούτοις εἰς οὐδεμίαν ἰδιαιτέραν ἐκδήλωσιν, εἰς ἐθνικὴν ἐπίδειξιν, δὲν ἀκούεί τις αὐτοὺς ζητωκραυγάζοντας ζήτωσαν οἱ Γερμανοί! ζήτωσαν οἱ Αὐστριακοί!

Εἶναι λοιπὸν ἰδιάζον φαινόμενον τῆς ἐθνικῆς ψυχολογίας τῶν Γάλλων εἶναι τὸ entrain ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον τὸ ἔνδοξον καὶ εὐγενὲς ἔθνος ὀφείλει τόσας φωτοβολούσας σελίδας ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἀλλὰ δυστυχῶς καὶ τόσας ἀτυχίας, τόσα λάθη σοβαρὰ ἐν τῇ τροχιᾷ του τῇ οἰκουμενικῇ. Ακριβῶς τὸ τελευταῖον περιάγει εἰς σκέψεις τὰς ὁποίας δύναται νὰ προκαλέσῃ αὐτὴ ἡ ἔκρηξις τῶν αἰφνιδίων παραφορῶν εἰς ἃς ὡς ἐκ τῆς ἰδιοσυγκρασίας του ὑπόκειται. Ἡ κραυγὴ ζήτω ἡ Ρωσσία ἡ τόσον κατακόρως ἀκουομένη, ἡ μὴ συμβιβαζομένη οὔτε πρὸς τὸ ἰδεῶδες τὸ ἱστορικὸν τῆς Γαλλικῆς φυλῆς, οὔτε πρὸς τὰς συγχρόνους πεποιθήσεις αὐτῆς δὲν εἶναι ἢ κεκαλυμμένη βοὴ ἐκδικήσεως, δὲν εἶναι ἢ φιλοπόλεμος βρυχηθμός, ὅστις μὲ ὅλον τὸν ψευδῆ ἐξωτερικὸν τῦπον του οὐδενὸς διαφεύγει τὴν ἀντίληψιν, οὐδένα ἀπατᾷ.

Ἡ Γαλλία καὶ ὁ λαὸς αὐτῆς ἔχει ἐν τῷ κόσμῳ πλειοτέρους φίλους καὶ θαυμαστὰς ἢ πᾶσα ἄλλη χώρα καὶ λαός, φρονοῦμεν δὲ ὅτι παράχορδον ἐντύπωσιν αἰσθάνονται πάντες ἐπὶ ταῖς ἀναξίαις ταύταις ἐκδηλώσεσι μεγάλου λαοῦ, οὗτινος ἡ εὐημερία καὶ τὸ μεγαλεῖον ἐγγυῶνται οὐχὶ αἱ διαβατικαὶ αὐταὶ ψευδαισθήσεις, ἀλλὰ τὸ δαιμόνιον πνεῦμα καὶ ὁ συμπαθὴς χαρακτὴρ αὐτοῦ.

ΔΗΛΩΣΙΣ.

—o§o—

Παρακαλοῦμεν τοὺς ἀνὰ τοὺς σιδηροδρ. σταθμοὺς Βάρνα-Ρούσσε ἀξιοτίμους κ. κ. συνδρομητὰς ἡμῶν ὅπως πληρώσωσι τὰς καθυστερουμένας συνδρομάς των εἰς τὸν ἡμετ. εἰσπράκτορα Αθανάσιον Μαυρίδην ἐφωδιασμένον διὰ πληρεξουσίου καὶ ἐντύπων ἀποδείξεων φερουσῶν τὴν σφραγῖδα τῆς „Οδησσοῦ“ καὶ τὴν ὑπογραφὴν τῆς διευθύνσεως.

Ἐκ τοῦ γραφείου.

ΤΖΑΡΟΣ ΚΑΙ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ.

Περὶ τῆς συνεντεύξεως τῶν δύο κραταιῶν τῆς Εὐρώπης μοναρχῶν τὰ ἑξῆς ἀγγέλλει ἡμῖν ὁ τηλέγραφος τῆς χθές.

Κίελ. 27.—Εἰσερχόμενος εἰς τὸν πολεμικὸν λιμένα ὁ «Πολικὸς Αστήρ» ἔφερε πολεμικὴν Γερμανικὴν σημαίαν. ἐζητωκραυγήθη ἐνθουσιωδῶς ὑπὸ τῶν πληρωμάτων 25 πλοίων γερμανικῶν μὲ ρωσσικὰς σημαίας. Αἱ Γερμανικαὶ μουσικαὶ ἐπαιάνισαν τὸν ρωσσικὸν ὕμνον, ἡ δὲ μουσικὴ τοῦ «Πολ. Αστέρος» τὸν Γερμανικὸν ὕμνον. Ὁ Τζάρος μετέβη τὴν 10 3]4 ἐπὶ τοῦ «Χοεντζόλερν» ὅπως χαιρετίσῃ τὸν Γουλιέλμον παραμείνας 20 λεπτὰ ὁ Γουλιέλμος ἀνταπέδωκε τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὰς 11 1]4 ἐντὸς τοῦ «Πολ. Αστέρος».

Οἱ αὐτοκράτορες φέροντες τὰς στολὰς τῶν οἰκείων συνταγμάτων, ἐνηγκαλίσθησαν πολλάκις καὶ ἐγκαρδίως. Τῇ 11 3]4 αἱ Μεγαλειότητες μετέβησαν δι' αὐτοκρατορικοῦ πλοίου εἰς τὸν λιμένα τοῦ Βαρβαρόσσα ἐγευμάτισαν δὲ ζωηρῶς συνδιαλεγόμενοι ἐν τῷ ἀνακτόρῳ. Εἰς τὰς 2 μ. μ. συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ μεγάλου δουκὸς διαδόχου τοῦ πρίγκηπος Ερρίκου μετέβησαν ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος Βάδεν, ἥτις τοὺς μετήγαγεν εἰς Χολτενὼ καὶ Κόοπ ὅπως ἴδωσι τὰ ἔργα τῆς διώρυγος, ἥτις θὰ ἑνώσῃ τὴν Βαλτικὴν μετὰ τῆς Βορείου θαλάσσης, ἐπέστρεψαν δὲ τῇ 4 1]2. Ὁ Τζάρος ἀνεγνώρισε τὸν μεγαλουργὸν χαρακτῆρα τῶν ἔργων τούτων. Ἐν τοῖς ἀνακτόροις οἱ δύο Μονάρχαι προέπιον ἐγκαρδίως διὰ τὴν ἀμοιβαίαν ὑγείαν, ἐν λίαν ζωηρᾷ συνδιαλέξει. Ὁ δεῖπνος ἀπετελεῖτο ἐξ 60 ἀτόμων. Ὁ Γωλιέλμος ἔφερε πρόποσιν διὰ τὴν εὐημερίαν τοῦ Τζάρου, ὅστις ἀπήντησε διὰ προπόσεως ὑπὲρ τοῦ Γουλιέλμου.

Βερολῖνον.—Αἱ ἐφημερίδες τῆς ἑσπέρας πληροφοροῦσιν ὅτι ἡ ἀναχώρησις τοῦ Τζάρου ἀνεβλήθει διὰ τὴν αὔριον. Ὁ Τζάρος καὶ ὁ Γουλιέλμος θὰ διέλθωσι τὴν νύκτα ἐν τῷ πύργῳ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

— Ανεχώρησαν εἰς Βιέννην οἱ κ. κ. Δρ. Στάντζεφ μετὰ τῆς κυρίας του καὶ ὁ Ταγματάρχης Δόμνερ.

— Ὁ τμηματάρχης τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν κ. Τ. Βασίλεφ προϋβιβάσθη εἰς ἀρχιγραμματέα τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου ἀντικατασταθεὶς ἐν τῇ οἰκείᾳ θέσει ὑπὸ τοῦ κ. Χρ. Κοῦνεφ ἀρχιγραμματέως τῆς Νομαρχίας Φιλιππουπόλεως.

— Ἐκ θετικῆς πηγῆς πληροφορούμεθα ὅτι ἡ διεύθυνσις τῶν Ανατολικῶν σιδηροδρόμων ἠλάττωσε κατὰ τὸ ἥμισυ τὰς τιμὰς τῶν μεταφορικῶν καὶ κατὰ τὸ τρίτον τὰς τιμὰς τῶν ἐμπορευμάτων τῶν προωρισμένων διὰ τοῦ αὐτοῦ σιδηροδρόμου νὰ μεταφερθῶσι εἰς τὴν ἐν Φιλιππουπόλει ἔκθεσιν.

— Καὶ ἐκ Θεσσαλονίκης καὶ ἐξ ἄλλων μερῶν τῆς Μακεδονίας, λέγει ἡ «Σφομποδὰ» μᾶς γράφουσι περὶ τῶν ἀντεθνικῶν ἐνεργειῶν τοῦ προέδρου τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ βουλγαρικῆς κοινότητος. «Δὲν δημοσιεύομεν ἐξακολουθεῖ ἡ «Σφομποδὰ» τὰ ἐκεῖθεν ἡμῖν ἐπιστελλόμενα, ἂν καὶ μᾶς φαίνονται λίαν δίκαια τὰ κατὰ τοῦ ἐν λόγῳ προέδρου παράπονα, διότι ἡ ἐφημερὶς μας δὲν εὑρίσκεται εἰς τόσον στενὰς σχέσεις μετὰ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ πραγμάτων. Συμβουλεύομεν ὅμως τοὺς ἐπιστέλλοντας νὰ ἀποτανθῶσι πρὸς τὴν ἐν Κων)πόλει ἐξαρχίαν ὅθεν ἐξαρτᾶται ἡ βελτίωσις τῶν κακῶς κειμένων, πιστεύομεν δὲ ὅτι ἡ Α. Μακαριότης δὲν θὰ εὐαρεστηθῇ νὰ παραβλέψῃ τὰ ἀδικήματα ἅτινα προσγίνονται εἰς τὰς ὑπ' Αὐ τὴν κοινότητας».

— Κατὰ τὴν «Νόβινὴ» ἐν Μελενίκῳ ἀπετελέσθη βουλγαρικὴ κοινότης πρώτην ἤδη φοράν. «Τὸ Μελένικον λέγει ἡ ρηθεῖσα ἐφημερίς, ἐθεωρεῖτο ὡς τὸ ἰσχυρότερον κέντρον τῶν ἐν τῇ κεντρικῇ Μακεδονίᾳ Ελλήνων, πάντοτε δὲ ἡ ἐπιρροὴ τῆς ἐξαρχίας ἐν τῇ περιοχῇ τῆς ἐπαρχίας Μελενίκου μεθ' ὅλας τὰς πολυχρονίους προσπαθείας καὶ ἀγῶνας δὲν ἠδύνατο νὰ ἐδραιωθῇ. Ηδη καὶ οἱ ἐκεῖ βούλγαροι ἠννόησαν ὅτι ὤφειλον νὰ ἀπαλλαγῶσι τῶν δεινῶν τοῦ Παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ τῶν Ελληνικῶν συλλόγων».

— Τὸ περὶ ἐνδυμασίας τοῦ βλγ. στρατοῦ ἀναγκαιοῦν ὕφασμα πληροφορούμεθα ὅτι ἀνέλαβον νὰ χορηγήσωσιν οἱ βούλγαροι ἐργοστασιάρχαι τὸ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν συμβόλαιον ὑπεγράφη, συνωδὰ δὲ αὐτῷ οἱ ἐργολάβοι ὑποχρεοῦνται νὰ παραδώσωσι τῇ 1η πρ. Νοεμβρίου 50000 μέτρων ὑφάσματα ἀντὶ 5 λέβων καὶ 70 ἑκ. τὸ μέτρον.

— Καθ' ἃ γράφουσιν ἐκ Σούμλας τὴν 20-ην φθίνοντος Μαΐου περὶ τὴν 3ι(2 ὥραν τῆς πρωΐας ἐπλημμύρησαν τὰ ὕδατα τοῦ διαρρέοντος τὸ Νόβο-παζάρ ποταμοῦ ἅτινα ἐκχυθέντα εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπροξένησαν σημαντικὰς ζημίας ἀνερχομένας εἰς 20000 λέβα. Τὰ παθόντα εἰσὶ τὸ πλεῖστον ἐργαστήρια, ὁ τηλεγραφικο-ταχυδρομικὸς σταθμός, τὸ ἐπαρχιακὸν Φαρμακεῖον, ἡ ἐπαρχιακὴ βιβλιοθήκη, πολλαὶ οἰκίαι, ὁ ὑδρόμυλος Ιβραχήμ τινος ὃν καὶ παρέσυρον τὰ ὕδατα. Εἰς δὲ τὸ χωρίον Παμπουκτσῆ ἐπαρχ. (Νόβο-Παζάρ) τὰ ὕδατα παρέσυραν ζῷα κατέκλισαν λειμῶνας ὧν αἱ ζημίαι δὲν δύνανται νὰ ὁρισθῶσιν ἀκριβῶς.

— Απῆλθον εἰς Βιέννην ὁ λοχαγὸς Κάτζαροφ καὶ οἱ ὑπολοχαγοὶ Αγγελώφ καὶ Στογιάννωφ πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν στρατιωτικῶν των γνώσεων ἐν τῇ ἐκεῖ σχολῇ τοῦ πυροβολικοῦ.

—Καθ' ἃ γράφουσι ἡμῖν ἐκ Σιστοβίου τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην περὶ τὴν 7ην ὥραν μ.μ. ἀφίκοντο δ' εἰδικοῦ ἀτμοπλοίου ὁ πρωθυπουργὸς κ. Σ. Σταμπολώφ μετὰ τῆς κυρίας του. Ἡ πόλις ἀπὸ πρωΐας ἦν σημαιοστόλιστος ὡς καὶ αἱ ἐν τῷ λιμένι φορτηγίδες. Ὑπεδέ-

---

(25) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ « ΟΔΗΣΣΟΥ » (25)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

II

Η ΑΡΕΤΗ ΚΑΙ Η ΑΓΝΟΙΑ.

(πρωτότυπο.· διηγημάτιον).

Δ.

(Συνέχεια.)

Τότε ἀνεμνήσθη ὅλου τοῦ τραγικοῦ δράματος τῆς προτεραίας νυκτός. Κατ' ἀρχὰς συνέστειλε τὰς ὀφρῦς καὶ ἐσκυθρώπασεν, ἀκολούθως ἀναμνησθεὶς ὅτι ἀπαλλάσεται τοῦ βάρους τοῦ εἰς τὸν βαρῶνον Erdic ὀφειλομένου ποσοῦ ἐκ τοῦ χαρτοπαιγνίου, ὅτι ἐξασφαλίζει ἱκανὰς εὐθύμους περὶ τὴν περίχρυσον τράπεζαν τοῦ Β α κ α ρ ᾶ ἑσπέρας, ὀνειρευόμενος δὲ πλουσιοπάροχον τὴν τύχην, ὕψωσε τοὺς ὤμους ψυχραίμως, ἐξήλειψε πᾶν ἴχνος δυνάμενον νὰ ἀνακαλύψῃ τὰ ἴχνη τοῦ ἐγκλήματός του, ἐνεδύθη νέαν στολὴν βεβαιωθεὶς δὲ παρὰ τῆς θαλαμηπόλου ὅτι ἡ οἰκοδέσποινα του ὡς καὶ αὐτὴ εἶχον τὴν ἰδέαν ὅτι διῆλθε τὴν νύκτα ἐν τῷ δωματίῳ του ἐργαζόμενος, ἔστριψε τοὺς μύστακάς του καὶ ἐξελθὼν ἀπῆλθε εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὅπου ἐκάθησε φαιδρὸς καὶ χαρίεις παρὰ τὸ γραφεῖον αὐτοῦ, εἰς δὲ τοὺς ἐρωτῶντας περὶ τῆς ἐκ τῆς θέσεως του ἀπουσίας τῆς προτεραίας, ἀπήντα ὅτι διῆλθεν εὐχάριστον τὴν ἡμέραν ἐν τῷ δάσει κυνηγῶν πέριξ τῆς ἐπαύλεως τοῦ πατρός του.

Ε.

Πιστεύομεν ὅτι θὰ μᾶς παρακολουθήσῃ ὁ ἀναγνώστης διηγουμένους τὴν λαμπροτέραν τῶν σελίδων του διηγήματίου μας. Αφίνομεν ἐπί τινα καιρὸν τὸν βαρωνίσκον ἑορτάζοντα τὰ μεθεόρτια τῶν 500 χιλιάδ. φράγκων ἐν ταῖς λέσχαις καὶ τοῖς καταγωγείοις ἐκείνοις ὅπου διαφθείρεται ἡ ἀγνὴ νεότης καὶ ἐκτραχύνεται ἐξικοιουμένη πρὸς πάντα φαῦλον κύκλον.

Ἐπανερχόμεθα δὲ εἰς τὰ προσφιλῆ μας ὄντα ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ καλοῦ διοικητοῦ Λύδερ καὶ δὴ ἐν τῷ δωματίῳ ἐκείνῳ ὅπου ἔκειτο ἡ τάλαινα Ελένη τὴν ἐπαύριον τῆς ἀφίξεώς της ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ τοῦ διοικητοῦ. Παρὰ τὴν κλίνην της ἵσταντο ἐναλλὰξ ὅτε Ἐδμόνδος καὶ ἡ εὐσυμπάθητός του μήτηρ ἡ ἀγαθὴ Στεφανία.

Ἡ κόρη ἔκειτο βεβυθισμένη εἰς λήθαργον ἀπὸ εἰκοσιτεσσάρων ἤδη ὡρῶν. Ητο ἡ δεκάτη ὥρα τῆς πρωΐας τῆς δευτέρας ἡμέρας ἀφ' ἧς ἀνέλαβε τὴν θεραπείαν αὐτῆς ὁ διάσημος ἰατρὸς Cour ὅτε ἦρχετο καὶ πάλιν ἵνα ἐπισκεφθῇ τὴν ἀσθενῆ του.

Ἡ κυρία Λύδερ μετὰ τοῦ υἱοῦ της ὅστις ἠγνόει διὰ ποίαν αἰτίαν ἠσθάνετο μέγα ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς κόρης ἐκείνης προϋπήντησαν τὸν ἰατρὸν ἐδράξαντο τῶν χειρῶν του καὶ ἔφερον αὐτὸν παρὰ τῇ ἀσθενούσῃ κόρῃ.

Ο ἰατρὸς ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ ἐμβριθείᾳ καὶ ἐπιστημονικῇ διορατικότητι ἐξήταζε λεπτομερῶς τὴν ἀσθενῆ ἔγραψε συνταγὴν ἐν περιπτώσει ἀνανήψεως αὐτῆς ἐκ τοῦ ληθάργου καὶ ἡτοιμάζετο νὰ ἀπέλθῃ ὅτε ἡ κυρία Λύδερ ἠρώτησεν αὐτόν.

—Πῶς ἔχει ἰατρὲ; θὰ σωθῇ;

χθησαν δὲ αὐτοὺς ἐν τῇ ἀποβάθρᾳ αἱ στρατιωτικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀρχαί, οἱ καθηγηταὶ τῆς ἐμπορικῆς σχολῆς καὶ πλῆθος κυριῶν ὑπὸ τὸν ἦχον τῆς στρατιωτικῆς μουσικῆς τοῦ ναυτικοῦ. Ὁ κ. Σταμπολῶφ κατέλυσεν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πενθεροῦ του ὅπου λέγεται ὅτι θὰ διατρίψῃ περὶ τὸν μῆνα.

ΑΝΑΙΡΕΣΙΣ.

—o—

Κύριε Διευθυντά,

Μετ' ἐκπλήξεως καὶ δικαίας ἀγανακτήσεως ἔμαθον, ὅτι ἀπεστάλη ὑμῖν ἐντεῦθεν ἀγγελία τις, ἥτις καὶ κατεχωρίσθη εἰς τὴν ἐρίτιμον ὑμῶν ἐφημερίδα πρό τινων ἡμερῶν, φέρουσα τὴν ἐμὴν ὑπογραφήν, δι' ἧς ἀγγελίας ἀνηγγέλλοντο οἱ γάμοι Κ. τινὸς Μαρούλια. Διαβεβαιῶ ὑμῖν, κύριε διευθυντά, διὰ τοῦ κατηγορηματικωτάτου τρόπου καὶ διακηρύττω, ὅτι οὐδὲ συνέλαβόν ποτε τὴν παράλογον ἰδέαν, νὰ προβῶ εἰς τοιοῦτον ἀνόητον διάβημα, ἀπάδον καθόλα πρὸς τὸν ἐμὸν χαρακτῆρα· ἀποκαλῶ δὲ χαμερπῆ καὶ ἄνανδρον τὸν μεταδώσαντα τὴν ἀγγελίαν ταύτην, δι' ἧς ὁ θρασὺς οὗτος ἀνθρωπίσκος ὀχυρωθεὶς ὄπισθεν τῆς ἐμῆς ὑπογραφῆς, ἠθέλησε μετὰ κυνικῆς ὄντως ἀναιδείας νὰ διασύρῃ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς ὑμετέρας ἐφημερίδος, ἥτις ἀπολαύει μεγίστης ὑπολήψεως καὶ σεβασμοῦ παρ' ἡμῖν. Μάθετε δὲ ὅτι ὁ αἰσχρὸς καὶ κακεντρεχὴς οὗτος ψευδολόγος, μάτην διὰ τῶν ἀηδῶν αὐτοῦ κοασμῶν πειρᾶται νὰ ἐξευτελίσῃ ἐφημερίδα, τῆς ὁποίας ὁ προορισμὸς εἶνε τόσον ὑψηλός, ὅσον ἐξ ἐναντίας οὗτος ἕρπει χαμαὶ καὶ προσέτι ἐννοησάτω καλῶς ὁ φθονερὸς οὗτος ἀνθρωπίσκος, ὅτι «οὐ παντὸς ἔσθ' ὁ πλοῦς εἰς Κόρινθον».

Ἐν Πύργῳ τῇ 22 Μαΐου 1892.

Ὁλως Ὑμέτερος

Ν. Γ. Νικολαΐδης.

Σ. Σ. Μόλον ὅτι ἐνδομύχως δὲν παρεδεχόμεθα τόσην τόλμην ἐκ μέρους τοῦ διδασκάλου κ. Ν. Νικολαΐδου, ἐν τούτοις δὲν ἠδυνάμεθα καὶ νὰ φαντασθῶμεν τοσαύτην ἀναίδειαν αἰσχροῦ πλαστογράφου θελήσαντος διὰ ξένης ὑπογραφῆς νὰ διεκδικήσῃ τίς οἶδε ὁποίου εἴδους ἀτομικὰ πάθη ἄτινα κατακλίζουσι τὴν μοχθηρὰν ψυχήν του. Ὅπως δήποτε ἡ δημοσίευσις τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς του διδασκάλου κ. Ν. Νικολαΐδου εἶναι νομίζομεν ἱκανὴ ἱκανοποίησις διὰ τὰ κατ' αὐτοῦ γραφέντα ἐν τῇ δικαίᾳ ἡμῶν ἀγανακτήσει ἀλλ' ἡ πλήρης διὰ τὴν «Ὀδησσὸν» καὶ τὰς σχολὰς Πύργου ἱκανοποίησις προσβαλλομένας ἐν τῷ προσώπῳ ἀναιδοῦς πλαστογράφου οἰκιοποιηθέντος διδασκαλικὴν ὑπογραφὴν εἶναι ἡ ἀνακάλυψις τοῦ αὐτουργοῦ τῆς αἰσχρᾶς ταύτης πράξεως, ἥτις ἀπόκειται τῇ Ἐφορίᾳ τῶν Ἑλλ. σχολείων Πύργου καὶ τῷ διδασκάλῳ κ. Ν. Νικολαΐδῃ καθ' ὅσον μάλιστα ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς διαβλέπονται ὑποψίαι τινὲς τοῦ κ. Ν. Νικολαΐδου κατὰ ἀτόμου ἐχθρικῶς αὐτῷ διακειμένου ὃ πιστεύομεν ἡ ἁρμοδία ἐξουσία, πρὸς ἣν ἐπεδοθήσεται κατ' αὐτὰς καταγγελία, θὰ δυνηθῇ ἐκ τῶν ὑπονοιῶν τοῦ κ. Νικολαΐδου νὰ ἀνακαλύψῃ.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ.—Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος φύλλου τῆς «Ὀδησσοῦ», ὡς εἶδον οἱ ἀναγνῶσται, ἠρξάμεθα τῆς καταχωρήσεως τακτικῶν ἀνταποκρίσεων ἐκ Παρισίων τοῦ δεξιῶς καὶ γλαφυρῶς τὸν κάλαμον χειριζομένου καλοῦ νέου. Φωκίωνος Μπαρμπάτη ὅστις πάνυ εὐγενῶς καὶ ἀφιλοκερδῶς ἀνέλαβε νὰ μεταδίδῃ τοῖς ἀναγνώσταις τῆς «Ὀδησσοῦ» τὰ νέα τοῦ πολυταράχου βίου τῆς μεγάλης ἐκείνης πόλεως καὶ δι' ὑπὸ κοινωνικὴν ἔποψιν ἐφ' ᾧ καὶ ἐκφράζει αὐτῷ ἡ «Ὀδησσὸς» τὰς ἀπείρους καὶ βαθείας της εὐχαριστίας.

ΕΟΡΤΑΙ.—Ἡ ἑορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς ὡς καὶ ἡ ἐπαύριον τῆς ἁγίας Τριάδος διῆλθον ἐν τῇ πόλει μας ἐν τῇ δυνατῇ ἐκκλησιαστικῇ μεγαλοπρεπείᾳ τοῦ γεραροῦ μητροπολίτου μεθ' ὅλην τὴν καταβαλοῦσαν αὐτὸν σωματικὴν ἀδυναμίαν ὡς ἐν τῇ ἀσθενείας ἱερουργήσαντος ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ καὶ ἀναγνώσαντος κατανυκτικώτατα τὰς ὑψηλὰς ἐξιλαστηρίους εὐχάς. Τὴν ἐπαύριον ἐτελεῖτο ἡ πανήγυρις χάριν ἀναψυχῆς εἰς τὴν γνωστὴν Κοκάρτζαν ὅπου ἐξαιρετικῶς ἐφέτος ἕνεκα τοῦ λαμπροῦ καιροῦ ἄπειρον συνέρρευσε πλῆθος.

ΑΠΟΠΕΙΡΑ.—Κάτοικός τις τοῦ 3ου τμήματος ὀνόματι Γεώργιος κρεοπώλης ἐν τοῖς κρεοπωλείοις τοῖς παρὰ τὸ βουλγαρικὸν Γυμνάσιον θύσας τῷ Βάκχῳ τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἀπῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν του ὅπου, ἅμα εἰσελθὼν ἐπετέθη κατὰ τῆς συζύγου του καὶ ἔπληξεν αὐτὴν δι' ἐγχειριδίου ὑπὸ τὸν ἀριστερὸν μαστὸν καὶ κατὰ τὰ νῶτα. Ἡ δυστυχὴς γυνὴ προλαβοῦσα διέφυγε τὸν φονέα σύζυγον, καὶ κατέφυγεν εἰς τὴν παρακειμένην οἰκίαν ὅπου προσκληθεὶς ὁ ἰατρὸς Β. Βάλλινδας παρέσχεν αὐτῇ τὰς πρώτας βοηθείας. Ἡ ἀστυνομία συνέλαβε τὸν δράστην, ἀλλ' ἡ κατάστασις τῆς γυναικὸς μετενεχθείσης εἰς τὸ νοσοκομεῖον εἶναι ἐπικίνδυνος.

ΝΕΩΤΑΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Βαλκανικοῦ Πρακτορείου)

(Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία «Ὀδησσοῦ»).

Βιέννη, 26 Μαΐου.—Ὁ γάμος τοῦ Ἐρβέρτου Βίσμαρκ καὶ τῆς κομήσσης Μαργαρίτας Χόγιος θὰ γείνῃ ἐν τῇ διαμαρτυρουμένῃ ἐκκλησίᾳ τῆς Βιέννης τῇ 21 Ἰουνίου, ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς πριγκηπίσσης Βίσμαρκ.

Βιέννη.—Ὁ αὐτοκράτωρ ἔδωκε 10 χιλ. φλωρινίων διὰ τὰς χήρας καὶ τὰ τέκνα τῶν θυμάτων τοῦ Πριζιμπράμ.

Πέστη.—Μετὰ μεσημβρίαν ἀφίκετο ὁ αὐτοκράτωρ γενόμενος δεκτὸς ἐν τῷ σταθμῷ ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν, τῶν μεγιστάνων τῶν βουλευτῶν καὶ τοῦ κλήρου. Ἡ πόλις πᾶσα εἶναι σημαιοστόλιστος.

Ἀθήναις.—Ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς βουλῆς ἐκηρύχθη διὰ τῆς συνήθους τυπικότητος, καὶ ἄνευ βασιλικοῦ λόγου. Τὴν προσωρινὴν προεδρείαν κατέλαβεν ὁ Τρικουπικὸς βουλευτὴς Καντάρτζης.

Ναυσύ—Ὁ Καρνὼ ἔφθασεν ἐνταῦθα τὴν 5 ὥραν τῆς Κυριακῆς. Ὁ λαὸς ὑπεδέχθη αὐτὸν ἐνθουσιωδῶς. Μεθ' ὅλην τὴν βροχὴν ἐγένετο παρέλασις τοῦ στρατοῦ, ἥτις ἀνέδειξεν ἀξιοθαύμαστον ἀκρίβειαν κινήσεων· ὁ λαὸς ἐπευφήμησε τὸν Καρνὼ μετὰ ἀπεριγράπτου ἐνθουσιασμοῦ. Ὁ ἐπίσκοπος Ταυρινὰρ παρουσιάσας τὸν κλῆρον εἶπεν ὅτι αὐτός τε καὶ οἱ ἱερεῖς συμμερίζονται τὰ πατριωτικὰ αἰσθήματα τῶν πληθυσμῶν τῆς Λωρραίνης καὶ ποθοῦσι τὴν ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐλευθερίᾳ τὴν ἕνωσιν τῶν Γάλλων.

Ὁ μέγας δοὺξ Κωνσταντῖνος ἀφίκετο εἰς τὰς 4 ὥρας. Οἱ σπουδασταὶ καὶ πληθυσμὸς συνώδευσεν αὐτὸν δι' ἐνθουσιωδῶν ζητωκραυγῶν εἰς τὴν Νομαρχίαν ὅπου ἐγένετο ἡ μετὰ τοῦ Καρνὼ συνέντευξις ἄνευ μερτύρων διαρκέσασα ἡμίσειαν ὥραν. Ὁ Καρνὼ προέπεμψε τὸν Μ. δοῦκα μέχρι τῆς ἀμάξης.

Βουδαπέστη.—Ἐν τῇ πρωϊνῇ ἐπιθεωρήσει τοῦ σιρατοῦ τὸ πλῆθος ἐχαιρέτισεν ἐνθουσιωδῶς τὸν αὐτοκράτορα.

Ναν σύ.—Ἐν συμποσίῳ ἀπαντῶν εἰς πρόποσιν τοῦ δημάρχου ὁ Καρνὼ ηὐχαρίστησεν ἐπὶ τῇ ἐνθουσιώδει ὑποδοχῇ προσθεὶς ὅτι ὑπὸ τὴν δημοκρατικὴν αἰγίδα ἡ Γαλλία βαίνει προοδεύουσα ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῆς ἀποστολῆς πρὸς ὁμόνοιαν καὶ συνκέντρωσιν πασῶν τῶν ζωτικῶν δυνάμεων τοῦ ἔθνους. Ἐμμένουσα ἀκλόνητος ἐν τῇ πολιτικῇ τῆς γαλήνης καὶ τῆς εἰρήνης, ἥτις τῇ ἔκτισε πολυτίμους φιλίας, ἡ γαλλικὴ δημοκρατία θὰ διαφυλάξῃ τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ κόσμου.

Παρίσιοι.—Ὁ βασιλεὺς τῆς Σουηδίας ἀνεχώρησεν ἐσευφημηθεὶς ὑπὸ μεγάλου πλήθους ἐν τῷ σταθμῷ.

Παρίσιοι, 23.—Ὁ Καρνὼ ἐπανῆλθεν ἐνθουσιωδῶς γενόμενος δεκτὸς διὰ ζητωκραυγῶν; Ζήτω ὁ Καρνώ—Ζήτω ἡ Ρωσσία!

Τὸ πλεῖστον τῶν ἐφημερίδων προσπαθοῦσι νὰ ἀποδείξωσιν ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τοῦ μεγάλου δουκὸς Κωνσταντίνου ἐν Νανσὺ ἦτο πρᾶξις ἐπιδείξεως τοῦ Τσάρου καὶ γεγονὸς πολιτικῆς σημασίας.

Πόλις.—Ὁ «Πολίτης» λέγει ὅτι ἡ συνέντευξις τοῦ Κιὲλ εἶναι μέγα ἱστορικὸν γεγονός, ὅπερ θὰ στερεώσῃ τὴν γενικὴν εἰρήνην. Ὁ «Νέος Χρόνος» λέγει ὅτι ἡ συνέντευξις σημαίνει ὅτι ἡ Ρωσσία εἶναι μακρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ μὴ θέλῃ τὴν βελτίωσιν μέχρι τινὸς τῶν σχέσεων μετὰ τῆς Γερμανίας, ἀλλὰ δὲν θὰ μεταβάλῃ τὴν γενικὴν πολιτικήν.

Βουδαπέστη.—Μεθ' ὅλην τὴν βροχὴν ἡ φωτοχυσία ἐπέτυχε λαμπρῶς. Ὁ αὐτοκράτωρ διέτρεξε τὴν πόλιν ἀνοικτῇ ἁμάξῃ χαιρετούμενος μὲ ἀπερίγραπτον ἐνθουσιασμόν.

Βελιγράδιον.—Οἱ ἀντιβασιλεῖς συνεχάρησαν τηλεγραφικῶς τὸν αὐτοκράτορα Φραγκῖσκον Ἰωσὴφ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ Ἰωβιλαίου τῆς στέψεως.

ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΒΑΓΩΝΙΩΝ

ΣΤΑΘΜΟΙ	βαγ.	Λίβρ.	φ.χ.	ἑκ.
Ραζγραδ	1	58¼	10	20
Ἰσικ.	1	57¼	9	90
Σέϊτ.	1	57½	10	05
Κασ.	1	57¼	9	90
»	2	57½	10	05
»	2	58	10	15
»	1	58	10	15
Προβ.	1	57½	10	—

Βάρνα τῇ 27 Μαΐου 1892.

ΤΑ ΑΠΟΚΡΥΦΑ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

☞ Περατωθείσης ἤδη τῆς ἐκτυπώσεως τῶν «Ἀποκρύφων τῆς Πετρουπόλεως». Παρακαλοῦνται οἱ μὴ ἐπιστρέψαντες εἰσέτι τὰς ἀγγελίας νὰ πέμψωσιν αὐτὰς τὸ ταχύτερον μέχρι τῆς πρ. Κυριακῆς 31 τρ. ἵνα ἀποσταλῶσι τὰ ἀντίτυπα τοῖς συνδρομηταῖς.

Ὁ Ἐκδότης.

Ἀγνωστον εἰσέτι κυρία! Εἶναι ἀληθὲς ὅτι οὐδεμίαν διατρέχομεν κρίσιν, ἀλλ ἡ ἐπιμονή τοῦ πυρετοῦ, ἡ ληρθαγία αὐτὴ ἡ συνεχής μοὶ ἐμβάλλουν εἰς ἀνησυχίας· ὅμως ἐλπίζετε κυρία καὶ ἔχω πεποίθησην ὅτι τὸ θεῖον θὰ ἀνταμείψῃ τὴν τόσην σας φιλανθρωπίαν ἀφοῦ ἀποτελεῖ μέρος τῶν χαρισμάτων αὐτοῦ.

— Πόσον εἶσθε καλὸς ἰατρὲ διότι μὲ καθησυχάζητε.

— Χαῖρετε κυρία!

— Εἰς τὸ καλὸν ἰατρὲ!

Καὶ μετὰ ταῦτα ἡ μὲν κυρία Λύδερ ἀπῆλθε πάλιν παρὰ τὴν κλίνην τῆς κόρης ὁ δὲ Εδμόνδος συνώδευσε τὸν ἰατρὸν μέχρι τῆς θύρας τοῦ κήπου. Κατὰ τὸν ἀποχαιρετισμὸν ὁ Εδμονδος ἔσφιξε τὴν χεῖρα τοῦ ἰατροῦ καὶ συγκεκινημένῃ τῇ φωνῇ τῷ εἶπεν.

(ἀκολουθεῖ)

ΚΑΤΑ ΠΡΩΪΝΟΝ ΠΕΡΙΠΑΤΟΝ

Τῆς 1ης Μαΐου τοῦ 1889

Ἐπὶ βράχου τῆς Ροδόπης πρωΐ λίαν εὑρισκόμην
κ' ἀνατέλλοντα τὸν Φοῖβον ἐν ἐκστάσει ἐθε-
[ώμην
περικαλλὴς ἐρρόδιζε τὰ ὕψη τοῦ βουνοῦ
βαδίζων μεγαλοπρεπῶς εἰς τὰς τοῦ κυανοῦ
ὡραίου στερεώματος ἐκτάσεις ἐν πολλῇ
λαμπρότητι καὶ ἄνακτος χρυσῇ περιβολῇ

Εὔχαρι τὸν Παντεπόπτην Θεὸν πλῆθος πτηνῶν
[ἤνει
κ' ἐβασίλευεν ἐν πᾶσιν ἐν φαιδρότητι γαλήνη
μυρία—ποικιλόχροα—φαιδρὰ—ἐαρινὰ
ἄνθη ἀρώματ' ἄφθονα ἀπέπνεον τερπνὰ
κ' ἐν ἁρμονίᾳ μαγικῇ παρίστων θαυμαστὴν
τὰ πέριξ πλήρη καλλονῆς εἰκόνα ἐκλεκτὴν

— Ἦν ἡ πρώτη τοῦ Μαΐου — ἡ χαρὰ ἠκτινο-
[βόλει
πανταχοῦ καὶ συμμετεῖχον ταύτης καὶ οἱ εὐ-
[ρεῖς οἱ θόλοι
οὓς οὐρανὸν ἐκάλεσεν ὁ Πλάστης τοῦ
[Παντὸς
ὁ Μόνος τὰ θαυμάσια ποιῶν καὶ δυνατὸς
ὁ δαψιλῶς τὰ ἀγαθὰ Λύτοῦ ἀεὶ ἡμῖν
παρέχων, ὁ σωτήριος τῶν δυστυχῶν λιμήν,

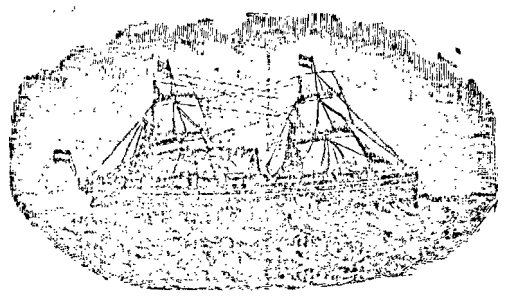
ὅτε αὔρα δροσοβόλος, μὲ τοὺς τερψιθύμους
[τόνους
πτηνῶν τύσων, εἰς τὰ ὦτα μ' ἐψιθύρισε—τοὺς
[χρόνους
„ τῆς εὐγενοῦς Νεότητος, οὓς πάντες οἱ
[θνητοί,
„ ἐν μοίρᾳ ἔχουσι λαμπρᾷ δικαίως ἀγαστῇ,
„ πειθόμενοι ταῖς τοῦ Θεοῦ ἁγίαις ἐντολαῖς
„ ἐν ἔργοις Χριστιανικοῖς καὶ πράξεσι
[καλαῖς,

„ Σὺ διάτριψον εἰς μόνην τοῦ καθήκοντος
[ὑπείκων·
„ τὴν φωνήν, σώματι ὅλος καὶ ψυχῇ αὐτῷ
[ἀντήκων,
„ ναί, τῆς χρυσῆς διάτριψον νεότητος τοὺς
[χρόνους,
„ τοὺς ἐν τοῦ βίου τ' ἀχανεῖ πελάγει
[ὄντας μόνους
„ ὀλβίους — ἀγαλλόμενος καὶ χαίρων
[εὐγενῆ
„ χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν ἐν τῇ εἰλικρινεῖ
„ ἐκπληρώσει τοῦ μεγάλου—ὑψηλοῦ προορισ-
[μοῦ σου
„ τοῦ ὑπὸ τοῦ αἰωνίου ὁρισθέντος Πλαστουρ-
[γοῦ σου,
„ καθότι φροῦδα ἅπαντα ὑπάρχοντα εὐθὺς
„ δυθίζοντ' ἀνεπιστρεπτεὶ 'ζτοὺς κόλπους
[τοὺς βαθεῖς
„ τοῦ ἀχανοῦς ὠκεανοῦ, ὃν πάντες παρελθὸν
„ καλοῦσι κ' εἰς ὃν σβέννυται παν φροῦ-
[δον ἀγαθόν,

— „ ὅτι ἀμοιβὴ ἑκάστη τῶν θνητῶν ὁμοία ὄντως
„ ἐπακολουθεῖ τοῖς ἔργοις ἐσαεὶ τοῦ παρελ-
[θόντος

Ἐν Στενημάχῳ Μάϊος -892.

ΣΩΤ. Κ ΤΖΙΡΙΔΗΣ

ΠΥΡΓΟΣ

ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

MESSAGERIES MARITIMES

Ἐξαγωγὴ καὶ εἰσαγωγὴ μέσον τοῦ λιμένος «Πύργου» διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἑταιρίας ταύτης, ἧς τὰ ἀτμόπλοια ἐξυπηρετοῦσι τὸ πλεῖστον τῶν λιμένων.

Πληροφορίαι δίδονται ὑπὸ τοῦ κ.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΠΕΖΗ

Πράκτορος τῆς Ἑταιρίας ἐν Πύργῳ.

ΝΑΥΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

«British-Foreing» Marine Insuranse Company (Limited).

Ὑποπράκτωρ ἐν Πύργῳ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΕΖΗ

ΝΕΑ

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛ. ΕΤΑΙΡΙΑ

«DEUTSHE-LEVANTE-LINE»

de Hambourg.

Ἀτμόπλοια τακτικὰ κατ' εὐθεῖαν μεταξὺ Ἀμβούργου, Ἀμβέρσης καὶ τῶν λιμένων τῆς Ἀνατολῆς συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Πύργου.

Μεταφορὰ πραγματειῶν κατ' ἀποκοπὴν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Γερμανίας δι' ἅπασαν τὴν Βουλγαρίαν.

Δι' ἐκτενεστέρας πληροφορίας ἀπευθυντέον τῷ Κ-φ

ΓΕΩΡΓΙΩ ΜΠΕΖΗ

Πράκτορι τῆς Ἑταιρίας ἐν Πύργῳ.

ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ ΒΑΤΟΥΜΙΟΥ

φέροντα τὸ γνωστὸν σημεῖον τῶν δύω Λεόντων. — Διαρκὴς ἐν Πύργῳ: 10000—20000 κιβωτίων.

Ἀντιπρόσωπος: Γ. ΜΠΕΖΗΣ.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ΕΥΡΩΠΗΣ

Διὰ τὴν Βουλγαρίαν ἐν γένει καταναλισκόμενα εἴδη

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΟΙΚΩΝ

Ἐνεργούντων πράξεις ἐπὶ τῶν διαφόρων προϊόντων τοῦ τόπου, ἰδίως τῶν γεννημάτων.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΣ ΚΛΑΔΟΣ: Προμηθειῶν καὶ Ἐξαποστολῶν ἐμπορευμάτων, εἰς τιμὴν κατ' ἀποκοπὴν ἀπὸ βαγωνίου μέχρις ἀτμοπλοίου ἢ ἱστιοφόρου ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ διὰ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ τἀνάπαλιν,

ΔΑΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ; Γαλλιστί, Γερμανιστί, Ἰταλιστί, Ἑλληνιστί, Βουλγαριστί, Ῥωμανιστὶ καὶ Τουρκιστί.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΙΑ ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ: **Bési.—Bourgas.**

ΤΑΧΥΤΗΣ — ΦΙΛΟΚΑΛΛΙΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΟΥ

ΕΝ ΒΑΡΝΗ

Ὁδὸς «Παρούση» ἀριθμὸς 535.

ΤΙΜΑΙ ΛΙΑΝ ΣΥΜΦΕΡΟΥΣΑΙ

Ποικιλία χαρακτήρων ἐν οὐδενὶ ἀπαντῶσα τῶν τυπογραφείων τῆς Βουλγαρίας. Εἰδικότης ἐν τοῖς ἀγγελτηρίοις ἀρραβώνων, γάμων καὶ ἐπισκεπτηρίων ἐν οἱανδήποτε τοῦ ἡμερονυκτίου ὥρᾳ.

Τὸ τυπογραφεῖον ἡμῶν κεκτημένον ταχυτάτην νεωτάτου συστήματος μηχανὴν καὶ πεπλουτισμένον διὰ νεωτάτων καὶ ποικιλωτάτων χαρακτήρων ἀναλαμβάνει πᾶσαν τυπογραφικὴν ἐργασίαν εἰς Βουλγαρικήν, Ἑλληνικήν, Γαλλικήν, Ἰταλικὴν Ἀγγλικὴν Ῥωσσικὴν καὶ Σερβικὴν γλῶσσαν.

Οἱαδήποτε ὥραν ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτύπωσιν:

ΑΓΓΕΛΙΩΝ ΘΑΝΑΤΟΥ, ΜΝΗΜΟΣΥΝΩΝ, ΓΑΜΩΝ, ΑΡΡΑΒΩΝΩΝ ΒΑΠΤΙΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ.

Ἀναλαμβάνομεν τὴν ἐκτύπωσιν:

ΒΙΒΛΙΩΝ,	ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΩΝ,	ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ,
ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ,	ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΩΝ,	ΑΠΟΔΕΙΞΕΩΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ,	ΔΙΠΛΟΤΥΠΩΝ,	ΚΤΛ. ΚΤΛ. ΚΤΛ.

ΔΕΧΟΜΕΘΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΕΚ ΤΕ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, 28 Μαΐου 1892.

Ἐπικαταλλαγή { Πωλήσεις ἀργυρ. μὲ χρυσὸν % 2.60 ; Ἀγοραὶ » » » % 2.90

	ἀγορὰ εἰς χρυσὸν		πωλήσεις εἰς χρυσὸν		Συναλλάγματα εἰς χρυσὸν	
	λέβα	ἑκ.	λέβα	ἑκ.	λέβα	ἑκ.
Ρωσσίας χαρτ. ρούβλια . . . . 100 . .	262	95	266	95	264	55
» φράγκ. χρυσᾶ . . . . . 100 . .	—	—	—	—	—	—
Αὐστρίας χάρτ. φιορ. . . . . 100 . .	209	86	212	26	210	86
» φράγκ. χρυσᾶ . . . . 100 . .	99	75	100	30	—	—
Γερμανίας μάρκ. . . . . 100 . .	122	80	123	30	123	50
» φρ. χρυσᾶ . . . . . 100 . .	—	—	100	60	—	—
Γαλλίας, Βελγίου, Ἰταλίας, Ἑλβετ. φράγκα χρυσᾶ . . . 100 . .	99	70	100	30	100	—
Ἀγγλίας λίρα στερλ. . . . . 1 . .	25	12	25	23	25	18
» φράγ. χρυσᾶ . . . . . 100 . .	—	—	100	60	—	—
Τουρκίας λίρα τουρκ. . . . . 1 . .	22	70	22	36	—	—
» φράγ. χρυσᾶ . . . . . 100 . .	—	—	100	60	—	—
Σερβίας, Ρουμανίας φράγκα χρυσᾶ . . 100 . .	—	—	100	30	—	—
Τραπεζ. Ἀγγλίας, Γαλλίας Γερμανίας, Βελγίου καὶ Ἑλβετίας	99	50	100	—	—	—
Εἰκοσόφραγκον ἐν Βιέννῃ fl. . 9.48½						

Ὁ ἐλάχιστος ὅρος διὰ τὰς ἄνω ἐπικρατείας εἶναι ο.50 ἑκατοστὰ. Διὰ τὴν Τουρκίαν 1 λέβον. Προμήθεια δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἡγεμονίας 1/10 %. Ἐλάχιστος ὅρος 0.25 ἑκ.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

Ἀπέναντι τῆς ἀστυνομίας.

(HOTEL COMMERCIAL.)

ΧΡΥΣΟΠΟΥΛΟΥ καὶ Σας

ἐν τῷ κέντρῳ τῆς πόλεως.

Μεγάλη ὁδὸς Ἀλεξανδρόφσκα.

ΕΝ ΠΥΡΓΩι

ΟΙΚΟΔΟΜΗ ΝΕΟΔΜΗΤΟΣ

ΔΩΜΑΤΙΑ ΕΥΑΕΡΑ.—ΔΙΑΚΟΣΜΟΣ ΠΛΟΥΣΙΟΣ.

ΑΙΘΟΥΣΑ ΜΕΤΑ ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΟΥ.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ, ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ, ΚΟΥΡΕΙΟΝ

ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ — ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΠΡΟΘΥΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ εἰς διαφόρους γλώσσας.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ. ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ.

ΦΟΙΝΙΞ

Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς ἱδρυθεῖσα ἐν Λονδίνῳ ἐν ἔτει 1782.

Λειτουργοῦσα ἐν Βουλγαρίᾳ ὑπὸ ἐγγύησιν κατατεθειμένην ἐν τῇ Ἐθνικῇ Βουλγαρικῇ Τραπέζῃ.

Ἡ ἀνὰ τὴν οἰκουμένην γνωστὴ αὕτη Ἑταιρία προτιμᾶται ἕνεκα τῶν ἐλευθερίων αὐτῆς ὅρων καὶ τοῦ συστήματος ὅπως προθύμως κανονίζῃ τὰς ζημίας. Ἀσφαλίζει κατὰ πυρκαϊᾶς ἀκίνητα, κινητά, ἐμπορεύματα κτλ. ἐπὶ τῇ βάσει διατιμήσεως εἰδικῆς μετριασθείσης κατὰ τὰς τιμὰς διὰ τὴν Βουλγαρίαν.

LA FONCIÉRE

(Ἡνωμένη μετὰ τῆς Λυωνικῆς)

Ναυτικὴ Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία

ΠΑΡΙΣΙΟΙ

Ἀσφαλίζει ἐναντίων τῶν θαλασσίων κινδύνων παντὸς εἴδους ἐμπορεύματα δι' ἀτμοπλοίου ἀποστελλόμενα ἢ δι' ἱστιοφόρου, ταχὺς κανονισμὸς τῶν ζημιῶν ὅροι συμφέροντες καὶ διατίμησις ἀσφαλίστρων πολὺ μετριασμένη.

ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΟΝ:

Τῷ Κυρίῳ **I. M. MABI** Πράκτορι ἢ κ. **Α. ΙΑΚΩΜΙΔΗ.**

Ἐν Βάρνῃ.

Νικ. Οὐτσορμάνσκη — Βαλτσίκιον
Βασίλ. Κισσελὼφ — Δοβρίτζ
Ἀμοιρᾷ Βασιλείου — Καβάρνα
Ἀρμενὰκ Δαματιὰν — Βαλτσίκιον
Ι. Ἀμοιρᾷ Βασιλείου — Καβάρνα.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΟΥ.